

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. sausio 12 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Gražinos Davidonienės ir Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), susipažinusi su 2021 m. gruodžio 30 d. paduotu atsakovės uždarnosios akcinės bendrovės „Kegesa“ kasaciniu skundu dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. rugsėjo 30 d. sprendimo peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2021 m. gruodžio 22 d. nutartimi Nr. DOK-6376 atsisakė priimti atsakovės kasacinį skundą kaip neatitinkantį Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Pagal [CPK 350 straipsnio](#) 5 dalį asmui, kurio skundą atsisakoma priimti dėl to, kad jis neatitinka [CPK 347 straipsnio](#) reikalavimų, ištaisęs trūkumus, turi teisę iš naujo paduoti kasacinį skundą, nepažeisdamas [CPK](#) 345 straipsnyje nustatyto termino.

Atsakovė antrą kartą pateiktą kasacinį skundą grindžia [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais. Kasaciniame skunde nurodo, kad: 1) kasacinio teismo praktika byloje aktualiu klausimu – dėl nuomininko (panaudos gavėjo) teisės vienašališkai nutraukti negyvenamųjų neidentifikuotų patalpų dalies nuomos sutartį su vienu iš bendraturčių – yra nevienoda; atsakovės vertinimu, jeigu 2016 m. gruodžio 2 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-498-248/2016 kasacinis teismas nusprendė, kad neidentifikuoto turto panaudos sutartis apskritai negali būti nutraukta kitaip, kaip tik prieš tai nustatius naudojimosi šiuo turtu tvarką, tai 2020 m. kovo 12 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e3K-3-60-701/2020 kasacinis teismas patikslino, jog šis išaiškinimas taikomas tada, kai panaudos sutarties nutraukimo siekia būtent bendraturtis; 2) apeliacinės instancijos teismas skundžiamame sprendime nepagrįstai kaip teismo precedentu rėmėsi Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 2 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-498-248/2016 pateiktais išaiškinimais, taip pat nukrypo nuo šioje kasacinio teismo nutartyje pateiktų išaiškinimų, kurie lemia bendraturčio pareigas ir atsakomybę; 3) apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos sutartinės ir deliktinės atsakomybės atribojimo klausimu; 4) apeliacinės instancijos teismas visiškai nepagrįstai ir nemotyvuotai pasirinko taikyti bendrąją įstatyminę normą, įtvirtintą [CK 6.499 straipsnio](#) 2 dalyje, o ne specialiąją sutartinę normą, įtvirtintą ginčo sutarties šalių 13.3 punkte; taip apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl sutarties laisvės principo taikymo, taip pat pažeidė teismų praktikoje išplėtotą teisės aiškinimo ir taikymo taisyklę, pagal kurią tais atvejais, kai tą patį santykį reguliuoja dvi teisės normos, kurių viena yra bendresnio pobūdžio, o kita – speciali, prioritetą turi specialioji teisės norma; 5) apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo suformuotos praktikos taikant [CK 6.499 straipsnio](#) 2 dalį; 6) apeliacinės instancijos teismas, nustatęs neteisėtus atsakovės veiksmus, nenagrinėjo, netikrino ir nesiaiškino dėl kitų trijų sutartinės civilinės atsakomybės sąlygų – priežastinio ryšio, kaltės ir žalos – egzistavimo.

Atrankos kolegijos vertinimu, pakartotinai antrą kartą paduodamame kasaciniame skunde nurodytais argumentais nepagrindžiamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų buvimas. Kasacinio skundo argumentai dėl materialiosios teisės normų netinkamo taikymo nepatvirtina [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkte nustatytų kriterijų kasacijai, t. y. kad egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo ir praktikos bei [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Papildomai nurodyti teisiniai argumentai dėl Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos ginčijamu klausimu nevienodumo taip pat nepatvirtina [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje įtvirtintų kasacijos pagrindų buvimo. Atsižvelgdama į tai, atrankos kolegija neturi pagrindo dėl kasacinio skundo priimtumo daryti kitokią išvadą, nei padaryta ankstesnėje atrankos kolegijos nutartyje.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka [CPK](#) 346 straipsnyje, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytų reikalavimų, todėl jį atsisakyti priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Sumokėtas už kasacinį skundą žyminis mokestis (378 Eur) grąžintas teisėjų atrankos kolegijos 2021 m. gruodžio 22 d. nutartimi Nr. DOK-6376.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjos Alė Bukaviniene

Gražina Davidonienė

Sigita Rudėnaitė